

hos skatteministeren, så lad os tage og få dem gennemført, sådan at de mennesker kan se en ende på deres problemer, frem for at det skal vikles ind i den meget store, og jeg kan forestille mig, ret komplicerede lovgivningsproces, vi skal have i næste samling omkring hele vurderingssystemet, hvor det her så i stedet for at være noget, der er særskilt fokus på, blot bliver tre linjer eller tre paragraffer i en større lovgivning.

Det Radikale Venstres ordfører var meget optaget af, at vi har et vurderingssystem og vi har nogle myndigheder, der går ind og foretager den her vurdering. Jeg er nødt til at sige til Det Radikale Venstre, at det er fint at have tillid til vurderingssystemet, men erfaringen, som vi har beskrevet i bemærkningerne, viser jo, at der i allerhøjeste grad er et element af tilfældigheder. Alene det forhold, at der er to amter, Frederiksborg Amt og Fyns Amt, som har en helt anden behandling af de her sager end resten af landet, vidner jo om, at der er brug for, at Folketinget udstikker nogle retningslinjer, frem for at det er Landsskatteretten, der skal lovgive, og det er jo det, der er tilfældet i øjeblikket. Praxis bygger på landsskatteretsdomme, og det er utilfredsstillende, når disse landsskatteretsdomme så ikke efterleves 100 pct. alle steder. Derfor bør det være sådan, at det er Folketinget, der går ind og klart definerer, hvordan reglerne skal være.

Endelig var Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen, enig i, at der er et problem, men han mente ikke, at det lige præcis var Fremskridtspartiets løsningsforslag, der er det rigtige. Dertil er kun at sige, at fra Fremskridtspartiets side er vi så pragmatiske og liberale og fleksible, at vores fornemste pligt er at få løst problemet på en tilfredsstillende måde. Det gør ikke noget, at der ikke står Fremskridtspartiet øverst på det forslag, der bliver vedtaget. Af de mere end 360 sager, Fremskridtspartiet i salen, i Finansudvalget og andre steder har haft held til at få vedtaget siden 1988, er det kun en brøkdel, hvor Fremskridtspartiets navn står øverst, og det har vi det helt fint med. Så hvis skatteministeren fremsætter et forslag og SF og Enhedslisten er mere trygge ved at stemme for et forslag, hvor der står skatteministeren som forslagsstiller, er det helt fint for os. Det er også derfor, vi har fremsat det her som et beslutningsforslag og ikke som et lovforslag.

Vi vælger at tage denne første behandling og de åbninger, der er blevet udvist, som tegn på,

at der nu sker noget, og vi har det glædesbudskab til de mennesker, der føler, de er kommet i klemme, at tredje gang viste sig også i denne sag at være lykkens gang.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det er ikke, fordi det er Fremskridtspartiets forslag, at vi har de forbehold over for det. Det er det slet ikke. Det er, fordi vi mener, at hvis man gennemfører det, som det står her – og så skal der i øvrigt bagefter også laves lovforslag ud fra det – får vi ikke det, der efter vores mening er det rigtige. Det er hele problemet. Vi regnede med, at udvalgsarbejdet også kunne klare det på en rimelig tid. Det kniber så lidt nu, og det er også derfor, jeg synes, det er en god ting, at skatteministeren siger: Jamen så tager vi det åbenbart i to tempi.

Det er overhovedet ikke, fordi det er Fremskridtspartiet, der har fremsat forslaget. Det er simpelt hen et spørgsmål om at lave loven ordentligt, så der ikke er noget uhensigtsmæssigt i den. Det var det ene.

Det andet, jeg godt vil sige, er, at jeg ikke ved, om det er specielt vores kernevælgere, hr. Kim Behnke har tænkt på i denne forbindelse eller i hvert fald har haft som mål. Det ved jeg ikke, og jeg er nærmest også ligeglad, for vores synspunkter er altså bestemt ud fra, hvad vi synes er rigtigt eller forkert.

En gang imellem kan det være, at det gavner hr. Kim Behnkes kernevælgere, og så er det i orden. En gang imellem gavner det andre partiers kernevælgere. Det er slet ikke det, vi tænker på, men det er da muligt, at der er en del af vores kernevælgere imellem. Jeg har nu ikke fået en hel masse henvendelser fra dem om, at det her var alle tiders forslag.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg vil godt lige gøre et par supplerende bemærkninger.

Først til fru Mariann Fischer Boel, som jeg tror var den første der rejste spørgsmål om sammenhængen over til landbrugsloven, som er i fødevareministerens regi.

Jeg mener faktisk ikke, det er rigtigt, at vi skal have de to love, som opfylder helt forskellige formål og har en helt forskellig opgave, til at være identiske ifølge deres definition. Jeg tror, det betyder, at mindst en af definitionerne eller mindst et af formålene vil blive forskertset, hvis det er det, man gør.